

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213202763
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8213202763.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Komerční banka, a.s., Na Příkope 969/33, Praha 1, IČ: 45317054, zastúpený: JUDr. Roman Majer, advokát so sídlom Krakovská 1256/24, Praha 1, proti žalovanému: P. D., nar. XX.XX.XXXX, U. P. XXXX/XX, W., o zaplatenie 114.742,89 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15.04.2013 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 114.742,89 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 30.884,59 Kč, kapitalizovaný úrok v sume 12.716,42 Kč, úrok z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 114.742,89 Kč od 17.07.2012 do zaplatenia a úrok z úveru vo výške 15,72 % zo sumy 110.402,89 Kč od 17.07.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným 10.04.2008 uzavrel zmluvu o poskytnutí úveru v celkovej výške 120.000,- Kč. Poukazujúc na pripojený výpis z 10.06.2010 žalovaný poskytnutý úver čerpal v plnej výške, a bol ho povinný splatiť v pravidelných mesačných splátkach v sume 2.607,- Kč. Žalovaný však do 10.06.2010 mal uhradiť celkovo len 9.597,11 Kč a k uvedenému dňu dlžná istina predstavovala sumu 110.402,89 Kč. Úver bol na základe zmluvy úročený úrokovou sadzbou 15,72 % ročne z vyčerpanej a nesplatennej istiny. Žalovaný na úroky z úveru uhradil do 10.06.2010 celkovo sumu 14.637,28 Kč, pričom do uvedeného dňa mu boli predpísané úroky v sume 38.983,89 Kč a tak dlžné úroky k uvedenému dňu predstavujú podľa žalobcu sumu 24.346,61 Kč. Žalovanému ďalej bola na poplatkoch do 10.06.2010 predpísaná na zaplatenie suma 5.080,- Kč, a keďže žalovaný z toho uhradil sumu 740,- Kč, k 10.06.2010 činili nezaplatené poplatky sumu 4.340,- Kč. S odkazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému do 10.06.2010 predpísané aj zaplatenie úrokov z omeškania v sume 11.964,08 Kč, pričom ich nezaplatená časť mala k uvedenému dňu predstavovať sumu 11.935,28 Kč. Žalobca ďalej v žalobe uvádza, že k zosplatneniu úveru došlo v súlade so zmluvou 16.04.2009, tak ako je uvedené v pripojenom historickom výpise a preto žiada o zaplatenie celej istiny dlhu.

2. Žalovanému bola žaloba do vlastných rúk doručená postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku 02.05.2017. K doručenej žalobe sa žalovaný písomne nevyjadril. Na nariadenom pojednávaní konanom 02.10.2017 žalovaný uviedol, že na splatenie nezaplatenej časti úveru poukázal v roku 2012 asi 400,- Eur a od toho času neuhradil žiadnu ďalšiu časť žalovanej pohľadávky.

3. Súd na pojednávaní nariadenom na 02.10.2017 vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi pripojenými žalobcom k žalobe, a to zmluvou o úvere z 10.04.2008,

úverovým podmienkami pre fyzické osoby nepodnikateľov vydanými žalobcom účinnými od 29.05.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami vydanými žalobcom účinnými od 14.06.2005, historickým výpisom z úverového účtu, výzvou k okamžitému splateniu celej úverovej pohľadávky z 02.04.2009 a interným účtovným dokladom z 10.04.2008, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

4. Zo zmluvy o úvere z 10.04.2008, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že žalobca žalovanému poskytol spotrebiteľský bezúčelový úver v sume 120.000,- Kč ako osobný úver s tým, že k čerpaniu úveru dôjde 11.04.2008. Vyčerpanú istinu úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť do 25.03.2014. Bod 1.2 uvedenej zmluvy obsahuje dojednanie o tom, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky ako aj Úverové podmienky pre fyzickej osoby nepodnikateľa. Podľa bodu 4.4 uvedenej zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver mesačne v anuitných splátkach po 2.607,- Kč splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca. Z pripojeného interného účtovného dokladu z 10.04.2008 vyplýva, že z úverového účtu vedeného žalobcom č. XX-XXXXXXXXXXXX/XXXX bola na osobný účet žalovaného č. XX-XXXXXXXXXXXX/XXXX prevedená suma celého poskytnutého úveru.

5. Z čl. XI. pripojených úverových podmienok pre fyzické osoby nepodnikateľov účinných od 29.05.2007 súd zistil, že v prípade porušenia podmienok poskytnutého úveru, medzi ktoré patrí aj omeškanie dlžníka s akýmkoľvek peňažitým záväzkom vzniknutým na základe zmluvy o úvere (čl. XI bod 1. písm. a/) je banka oprávnená požadovať okamžité splatenie celej, alebo vyčerpanej istiny úveru a príslušenstva (čl. XI. bod 2. písm. f). Z čl. XIII pripojených úverových podmienok pre fyzické osoby nepodnikateľov účinných od 29.05.2007 vyplýva, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy majú byť s konečnou platnosťou rozhodované v rozhodcovskom konaní rozhodcom menovaným správcom zo zoznamu rozhodcov vedeného Spoločností pro rozhodčí řízení, a.s., Sokolská 60, Praha.

6. Z predloženého historického výpisu k poskytnutému úveru vyplýva, že k dátumu 16.04.2009, ktorý je vykázaný ako dátum zosplatnenia úveru, žalobca vykazoval voči žalovanému splatnú pohľadávku na istine úveru v sume 114.744,08 Kč a na predpísaných poplatkoch v sume 3.220,- Kč.

7. Zo žalobcom predloženej Výzvy k okamžitému splateniu celej úverovej pohľadávky z 02.04.2009 adresovanej žalovanému vyplýva, že vzhľadom k omeškaniu splatných záväzkov žalovaného je žalobca oprávnený požadovať okamžité splatenie všetkých úverových pohľadávok, ktoré k uvedenému dňu žalobca vyčíslil na sumu 127.550,96 Kč. Na ich úplné splatenie žalovanému poskytol lehotu do 16.04.2009.

8. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) spotrebiteľské zmluvy sa v zmysle a za podmienok ustanovených v nasledovnom odseku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

9. Podľa § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) vo vzťahoch podľa § 261 <<http://obchodni-zakonik.eu/predmet-pravni-upravy/>> alebo podriadených obchodnému zákonníku dohodou podľa ods. 1 sa použijú, ak to nevyplýva z tohto zákona alebo zo zvláštnych právnych predpisov niečo iného, ustanovenia tejto časti na obe strany; ustanovenia občianskeho zákonníku alebo zvláštnych právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzulách a iných ustanoveniach smerujúcich k ochrane spotrebiteľa je však potrebné použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, nesie zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa občianskeho zákonníka a na ich spoločné záväzky sa použijú ustanovenia občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby stanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

11. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy), premlčaním právo na plnenie povinností druhej strany nezaniká, nemôže však byť priznané, alebo uznané súdom, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

14. Podľa § 55 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o význame spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy), právo sa premlčí, pokiaľ nebolo vykonané v dobe stanovenej v tomto zákone (§ 101 až 110).

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy), pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, promlčacia doba je trojročná a beží od dňa, kedy právo mohlo byť vykonané po prvý raz.

17. Podľa čl. 2 bod 1 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

18. Podľa čl. 16 bod 2 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

19. Podľa čl. 24 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd právomoc podľa článku 22.

20. Súd vyhodnotil svoju právomoc za danú v zmysle čl. 2 bod 1, čl. 16 bod 2, čl. 24 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.), vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný má evidovaný trvalý pobyt na území SR, jeho úmysel sa trvale zdržiavať na inej adrese nebol preukázaný a právomoc súdu ani nebola žiadnym zo strán sporu namietaná.

21. Zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanými súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a preto na jej právne posúdenie v zmysle § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka platného v Českej republike dopadajú nielen ustanovenia Obchodného zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy ale aj všeobecné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa upravené v § 52 až 57 Občianskeho zákonníka platného v tom čase na území Českej republiky a z nich odvodeného použitia § 100 a 101 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje priaznivejšiu právnu úpravu premlčacej doby oproti § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ako dodávateľ a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto je dôvodný záver, že v právnom vzťahu medzi stranami sporu má žalovaný postavenie spotrebiteľa. Taktiež je zrejmé, že žalobca ako banka etablovaná na bankovom trhu v Českej republike zmluvu uzatvárala vo viacerých prípadoch a klient - spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Samotná zmluva pritom odkazuje na všeobecné obchodné podmienky ako aj úverové podmienky pre fyzické osoby nepodnikateľov, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, keďže ide o dokumenty

formulárového typu. Je teda jednoznačné, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať nielen ustanovenia Obchodného zákonníka ale aj ustanovenia právnych predpisov, ktorých cieľom je vyváženie nerovnomerného postavenia účastníkov zmluvného vzťahu a jeho podstatou ochrana spotrebiteľa. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľa tak platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy a teda aj vo vzťahu k zmluvám o úvere ako tzv. absolútnemu obchodu.

22. Súd zastáva názor, že v prípade duplicity právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie právo podnikateľské (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 5MCdo 20/09). Základ vnútroštátnej úpravy ochrany spotrebiteľa v ČR predstavujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania predstavuje zhoršenie právneho postavenia spotrebiteľa. Obdobný záver zaujala aj na to nadväzujúca súdna prax (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/79/2013 z 05.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co 24/2015 z 26.01.2016).

23. Žalovaný na nariadenom pojednávaní nenamietal tvrdenie žalobcu o poskytnutí spotrebiteľského úveru v sume 120.000,- Kč, ktorú sa tento zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 2.607,- Kč do 25.03.2014 ako aj to, že uvedený úver nebol plne splatený. Rovnako nebolo zo strany žalovaného spochybnené ani tvrdenie žalobcu vyplývajúce z podanej žaloby o zosplatnení celého poskytnutého úveru následkom omeškania žalovaného výzvou k okamžitému splateniu celej úverovej pohľadávky z 02.04.2009, pričom do omeškania so zaplatením celej nezaplatennej časti úveru sa v zmysle obsahu uvedenej výzvy žalovaný dostal 17.04.2009. V danom prípade je tiež zrejmé, že k uplatneniu práva žalobou došlo zo strany žalobcu až 15.04.2013. Aplikujúc na prípad výhodnejšie ustanovenie o plynutí premlčacej doby vyplývajúce z § 101 Občianskeho zákonníka platného v období vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu súd dospel k záveru, že v danom prípade uplynutím 3 rokov od 17.04.2009, t.j. dňom 17.04.2012 došlo v dôsledku premlčania k oslabeniu práva žalobcu na zaplatenie ním žalovaného dlhu.

24. Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

25. Hoci samotné premlčanie má podľa názoru súdu nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovoľá, teda ide o konkrétny procesný postup v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, ktorým sa musia riadiť súdy v Slovenskej republike, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, súd je povinný ho aplikovať i keď sa súdne konanie začalo skôr ako nastala účinnosť tohto zákona.

26. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalovaný nárok bol žalobcom uplatnený po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, na ktoré premlčanie súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi stranami prihliada ex offa, čo našlo výraz v zamietajúcom výroku súdu ohľadne uplatneného žalobného nároku v celom rozsahu.

27. Na vyhlásené rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby nemôže mať vplyv ani na pojednávaní žalobcom predložený rozhodcovský nález z 24.11.2010 vydaný v sídle Spoločnosti pro rozhodčí řízení, a.s., Sokolská 60, Praha rozhodcom JUDr. Janom Mikšom pod sp. zn. K/2010/06780, keďže uvedený nález bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky vyplývajúcej z čl. XIII k žalobe pripojených úverových podmienok pre fyzickej osoby nepodnikateľa účinných od 29.05.2007. Súd v tejto súvislosti zastal názor,

že táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy o úvere vopred žalobcom určenému súdu (rozhodcovi), a to v obvode, v ktorom sa nachádza jeho sídlo a nie bydlisko spotrebiteľa. Podľa názoru súdu ide aj s ohľadom na obsah už notoricky známej smernice Rady 93/13/EHS o nekálnych podmienkach v spotrebiteľských zmluvách o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Možnosť iniciovania sporu spotrebiteľom možno považovať skôr za teoretickú, ktorá nič nemení na tom, že pokiaľ dodávateľ si vyberie rozhodcovský súd, spotrebiteľ by sa mu musel podrobiť. Súd teda dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky, čoho dôsledkom je nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie žaloby podanej voči žalovanému, čo spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a jeho nezáväznosť. Právna teória takéto rozhodnutia považuje za ničotné, tzv. pakty a preto v tomto smere nemôže byť v danom prípade titulom predloženého rozhodcovského rozsudku daná ani prekážka konania veci už rozhodnutej (res iudicata).

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol plne úspešný súd zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady jeho trov konania. O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.